

Tact

Na alle wetenschappelijke enquêtes over de slechte relatie tussen Duitsers en Nederlanders is kennelijk het moment aangebroken om iets met deze informatie te doen. Al eerder noemde *de Volkskrant* het succes van Rudi Carrell en Linda de Mol op de Duitse televisie „onze wraak op Duitsland”. En nu publiceert *Nieuwe Revu* een lijstje van tien plagen die het Nederlandse strand bedreigen. Vòòr de honden (op de zesde plaats), komen de Duitse toeristen. Een telefoontje van Siggi Weidemann, de Nederlandcorrespondent voor de *Stddeutsche Zeitung*, naar het ministerie van justitie leerde dat de overheid geen aandrang heeft het weekblad wegens discriminatie voor de rechter te dagen. Indien Marokkaanse of Turkse badgasten als hinderlijke plaag waren opgevoerd, aldus het ministerie, was wel actie ondernomen.

Het Grenswisselkantoor schenkt toeristen die 500 DM kopen een boekje „voor Nederlanders die meer willen weten over Duitsland”. *Alle Duitsers dragen een Lederhose* is geschreven door NOS-correspondent Bert Tigchelaar. Hij veegt de vloer aan met heel wat vooroordelen over Duitsers, al herkauwt hij wel de graag gehoorde meningen dat Duitsers een mystieke „(typisch Germaanse?)” relatie met bos en heide hebben en dat ze zich strikt aan de regels houden omdat zulks „erin gebakken” zit. Ook schrijft Tigchelaar dat Duitsers niet gauw om zichzelf lachen. Die opmerking heb ik de laatste weken aan diverse Duitsers voorgelegd, en zonder uitzondering kreeg ik als antwoord dat Beethoven, Brahms, Goethe en nog een aantal grote kunstenaars toch maar Duits zijn. De radiozender Deutschlandfunk zendt al 25 jaar dagelijks een Nederlandstalig programma uit. Vanwege dit jubileum is het boekje *Duitse Taalkneepjes* van Jos Wilmots uitgegeven. De Deutschlandfunk wil een bijdrage leveren aan de wederzijdse verstandhouding in Europa. „Zeker ten aanzien van landen die pijnlijke ervaringen met de Duitsers hebben opgedaan.” Daarna volgen de taalkneepjes, waaronder de uitdrukking *Schwein haben*, wat zoveel betekent als ‘geluk hebben’. „Het is een vrij gewone uitdrukking, minder gemeenzaam dan de Nederlandse ‘mazzel hebben’, iets dat de Joods-Nederlandse bevolking ruim vier decennia geleden jammer genoeg maar zelden had.” De onbevangingheid van de Deutschlandfunk heeft — vrees ik — een meer bloedstollend dan verbroederend effect.

HANS RENDERS